

TÉMA MĚSÍCE

ŠKOLNÍ ROK PLNÝ INOVACÍ

Akce Uklidíme Česko

Na líbeznické škole máme za sebou další školní rok. Rok s číslem 69 od otevření nové školní budovy na kraji obce v roce 1956 byl bohatý na události, inovace i novinky. Tak pojďme na to.

S největší pravděpodobností v tomto školním roce líbeznická škola ztratila status největší základní školy v České republice. A to je vlastně dobrá zpráva. Nižší počet dětí se projevil zejména v prvních třídách, kde je průměr 22 dětí na třídu. To je stav, který má prokazatelně pozitivní vliv na klima ve třídě a budoucí studijní výsledky dětí.

Celkový počet dětí navštěvujících školu byl v tomto roce 1 370, dalších 345 dětí navštěvovalo základní uměleckou školu. Škola provozovala dvě třídy na detašovaném pracovišti v Měsících. O děti se staralo celkem 201 zaměstnanců, z toho 90 učitelů na základce a 19 na zúšce, 26 asistentek pedagoga, 23 vychovatelek školní družiny a 43 provozních zaměstnanců.

K poměrně velkým změnám došlo v organizaci výuky. Zavedli jsme velkou přestávku po druhé hodině, během které mohou děti chodit ven a využívat tak nový didaktický park nebo fotbalové hřiště. Při hezkém počasí chodí každý den ven stovky dětí. O velké přestávce mají nově možnost objednat si chutné a zdravé svačiny ve školní jídelně. O svačinky – pro někoho snidaně – je velký zájem, rekord jsme zatím trhli s krupicovou kaší, kterou přišlo posvačit 350 dětí. Místo tradičních jarních třídních schůzek jsme zavedli konzultace třídních učitelů s rodiči neboli triády, setkání ve formátu učitel–dítě–rodič. Oboje se u rodičů setkal s pozitivním ohlasem.

Inovace jsme zavedli i do vzdělávacího procesu. K němčině a francouzštině jsme přidali španělštinu jako druhý cizí jazyk, učí ji u nás rodilý mluvčí z Argentiny. Zavedli jsme také tandemovou výuku běžných předmětů s angličtinou. Děti tak mají v dějepisu, zeměpisu, výtvarné výchově a dalších předmětech dva vyučující, jeden vede výuku v češtině a druhý ho doplňuje v angličtině. Mnoho takových hodin pak učí i anglicky mluvící rodilý mluvčí. Do výuky jsme zavedli také třídnickou hodinu Spo-

lu v pohodě. Hodiny napomáhají lepšímu klimatu v jednotlivých třídách a budování pozitivních třídních vazeb. Hodiny tělesné výchovy v prvních třídách byly obohaceny o program Trenéři do škol. Profesionální trenéři postupně seznamovali děti se sporty, které se v tělesné výchově běžně moc neučí, jako je například tenis, tanec, kruhový trénink, kickbox, karate, sportovní lezení a další.

CHROMEBOOKY, DIDAKTICKÝ PARK, ERASMUS+

Nejnákladnější inovací pak byl pilotní projekt v sedmých a osmých třídách, kdy každý žák má k dispozici svůj vlastní Chromebook. Malý počítač mohou děti využívat nejen ve výuce, ale i doma. Počítače jsou z naší strany zabezpečeny proti navštěvování sociálních sítí a nevhodných webových stránek, děti tak pracují v bezpečném prostředí. Postupně chceme počítači vybavit děti z celého druhého stupně. K využívání této techniky ve výuce však přistupujeme zodpovědně, nadále používáme i sešity, papírové učebnice, pracovní listy a další offline zdroje pro výuku. K aplikaci informačních technologií ve výuce nám slouží naše nová a jedinečná interní didaktická online platforma Tools, v níž sami učitelé tvoří zajímavé výukové prvky a aplikace, které potom s dětmi využívají při výuce. V tuto chvíli platforma obsahuje téměř 280 různých nástrojů pro všechny předměty.

Škola je nově vybavena hydroponickou farmou, kde pěstujeme bylinky, jež pak děti využívají při vaření. Postavili jsme také krásné akvárium, které slouží nejen ve výuce, ale též k relaxaci dětí i učitelů.

Pokračování na straně 3

SLOVO STAROSTY

Vážení a milí sousedé,

červen je tradičně měsícem plným očekávání. Děti už v lavicích odpočítávají poslední dny do zvonění, které jim otevře brány ke dvěma měsícům svobody, a většina z nás už spřádá plány na zaslouženou dovolenou.

Když se ohlédnu za uplynulými týdny, mám obrovskou radost z toho, jak velký úspěch sklídila naše nově otevřená didaktická školní zahrada. Těší se opravdu mimořádnému zájmu a doslova oplývá životem. Je plná dětí nejen během samotného vyučování, kdy slouží jako skvělá venkovní učebna, ale i dlouho po jeho skončení. Stala se vyhledávaným místem, kam děti samy a rády chodí trávit svůj volný čas, což je pro nás ta nejlepší možná odměna.

Pro obecní úřad a stavební firmy s příchodem července paradoxně začíná jedno z nejrušnějších období v roce. Zatímco ulice Líbeznice se přes léto trochu vyprázdní, na mnoha místech vystřídá běžný shon čilý stavební ruch. Prázdniny jsou totiž ideální příležitostí k projektům, které by za plného provozu komplikovaly život nám všem – a zejména našim dětem.

Co nás během léta čeká? Zprv rekonstrukce v hlavní budově líbeznické školy – jakmile školáci opustí třídy, vrhneme se na kompletní opravu chodeb ve druhém a třetím nadzemním podlaží. Škola tak dostane modernější a příjemnější tvář ještě před začátkem nového školního roku. Zadruhé opravy ve svazkové škole v Bašti – volnější letní režim využijeme také k odstranění různých provozních nedostatků a reklamovaných závad, aby bylo v září vše stoprocentně připraveno. Zatřetí stavba svazkové školy v Měsících – během léta budou pokračovat stavební práce, aby všechny budovy byly dokončeny v prvním čtvrtletí 2027. Začtvrté zelenější Líbeznice – pokračujeme v rozšiřování okružního parku kolem obce. Během léta budeme realizovat segmenty II a III našeho zeleného pásu, který propojí severní a jižní část obce, poskytnou prostor pro cvičení pejsků a naši obci přinese i malé rybníčky. Zapáté Areál zdraví – obnovy se dočká jak dětské, tak basketbalové hřiště. Chceme, aby herní prvky i povrchy splňovaly ty nejvyšší nároky na bezpečnost a komfort. Zašesté bydlení a upravená obec – budou probíhat práce na bytovém domě v Martinově ulici a zaměříme se také na čistotu a vzhled veřejného prostoru. Konkrétně vybudujeme nová, kultivovaná místa pro tříděný odpad v ulici Školská / Na Mýtě, v ulici K Makůvce a v ulici Nedvědovala.

Předem vám všem moc děkuji za trpělivost a shovívavost s ohledem na případný hluk nebo nutná omezení, která s sebou tyto stavby mohou přinést. Výsledkem však budou modernější, zelenější a celkově příjemnější Líbeznice pro nás všechny.

Závěrem mi dovoluji popřát vám krásné, klidné a sluncem zalité léto. Ať už ho strávíte na cestách, nebo na vlastní zahradě, hlavně si odpočítejte a naberte novou energii.

Váš starosta

PREVENCE JE DŮLEŽITÁ

Již desátým rokem MUDr. Jana Harnová nabízí svou soukromou praxi praktického lékaře v ordinaci zdravotního střediska v Líbeznicích, již známou pod jménem JH Medica. Původní ordinaci převzala po MUDr. Evě Chlumské. V ordinaci JH Medica pracuje společně se zdravotní sestrou Eliškou Plachou a od loňského léta tu nově potkáte i MUDr. Veroniku Šípovou.

Jaká cesta vás přivedla ke studiu medicíny? Vždycky jste si přála pomáhat lidem a být lékařkou?

Jana: Jako spousta dětí jsem v dětství snila o práci veterinářky. Milovala jsem knihy britského veterináře a spisovatele Jamese Herriota. Na škole mě vždy bavila chemie a biologie, proto jsem zvažovala více možností, kde bych pokračovala ve studiu. Pro medicínu jsem se rozhodla po zralé úvaze až ve čtvrtém ročníku na gymnáziu.

Veronika: Přiznám se, že již jako malé dítě jsem prohlásila, že jednou budu buď dětskou lékařkou, nebo letuškou. Medicína mě neopustila ani na gymnáziu, z létání jsem s věkem začala mít respekt, takže bylo v podstatě rozhodnuto. První pokus přijímaček mi ale nevyšel. Náhradní plán byl rok na VŠCHT s tím, že mě to možná začne bavit, a přípravné kurzy na přijímačky. Tam jsem zjistila, že matematika opravdu není můj oblíbený předmět a trávit celé dny v laboratoři by bylo k nevydržení. Mými preferovanými fakultami byly 2. LF UK a 3. LF UK. Na 3. LF jsem nakonec nastoupila a v roce 2024 odpromovala.

Co vás vedlo k výběru oboru praktického lékařství?

Jana: Vždy jsem si přála pracovat v ambulanci. Již během studia jsem zjistila, že nemocniční provoz mi zcela nevyhovuje. První dítě se mi narodilo již na konci vysoké školy, poté ještě další dvě a na rodičovské dovolené jsem strávila šest let. Během této doby jsem se dozvěděla o systému rezidenčních míst pro obor všeobecné praktické lékařství. Začala jsem se o tuto specializaci více zajímat a zjistila jsem, že tento obor je velmi široký a rozmanitý. V posledních letech praktické lékařství prochází dynamickou proměnou. Dnes už praktik zdaleka nepíše jen recepty a neschopenky. Máme k dispozici moderní diagnostické přístroje přímo v ordinaci, spektrum našich kompetencí se neustále rozšiřuje. Vybrala jsem si tento obor i z důvodu skloubení pracovního a rodinného života.

Veronika: Během studia jsme o prázdninách absolvovali řadu povinných stáží, včetně dvoutýdenní stáže ve volitelném oboru. Řekla jsem si, že by mohlo být zajímavé zkusit praxi v ordinaci praktického lékaře. Už v té době jsem začala pochybovat o svém původním výběru oboru (pediatrie). I díky přístupu paní doktorky Harnové, velmi efektivně fungujícímu systému v ordinaci a spolupráci se sestřičkou Plachou jsem začala přehodnocovat, jakým směrem se vydám. Dalším faktorem v rozhodování byl i můj zájem o další obor – paliativní medicínu, k níž jsem začala tihnout po několika vážných onemocněních v rodině a která se může praktickému lékaři v praxi velmi hodit.

Kdy a jak vás vaše pracovní cesta přivedla do Líbeznic?

Jana: Před atestací i krátce po ní jsem dojížděla do vzdálené ordinace. Na cestě do práce jsem strávila mnoho času, což nebylo dlouhodobě udržitelné i vzhledem k tomu, že jsem měla doma tři malé děti. Tak jsem začala aktivně hledat pracovní příležitost poblíž svého bydliště. Měla jsem velké štěstí, že mě v roce 2015 oslovila paní doktorka Eva Chlumská, která se rozhodla odejít do důchodu a předat mi svou praxi v Líbeznicích. Jsem jí vděčná i za to, že mi pomohla v prvních měsících po převzetí ordinace a svými radami je mi nápočinná i dnes.

Veronika: Jsem v podstatě místní, žiji v této lokalitě od svých pěti let a pracovat v místě bydliště je velmi příjemné. Během stáží jsme s paní doktorkou i sestřičkou zjistily, že si rozumíme i po lidské stránce. Po jejich absolvování mi paní doktorka nabídla spolupráci a požádala o rezidenční místo, abych mohla nastoupit do specializační přípravy právě v její ordinaci. V létě 2025 jsem tak začala pracovat v ordinaci. V současné době jsem stále v předkmenové přípravě, takže mě čeká ještě velké množství stáží a další vzdělávání, které jsou nezbytnou součástí cesty k získání atestace.

Jak probíhá váš běžný den v ordinaci?

Jana: Běžný pracovní den nám začíná již 1,5 hodiny před začátkem ordinací doby, kdy odpovídáme na e-maily, odesíláme eRecepty a zpracováváme různé požadavky pacientů. Sestřička si podle objednávek chystá zdravotní karty pacientů a odběrové zkumavky. S odběry začíná často již před začátkem ordinací doby, aby vše stihla, než přijede řidič odběrové laboratoře. V dopoledních hodinách řešíme akutní zdravotní problémy svých pacientů, dispensární prohlídky, různou posudkovou činnost a mnoho dalšího. Odpolední hodiny máme vyhrazené pro preventivní prohlídky. Po ordinacích hodinách sestřička zakládá do zdravotní dokumentace lékařské zprávy a laboratorní výsledky. Já se věnuji administrativní činnosti, jako je například sepisování podkladů pro potřeby ČSSZ, lázeňských návrhů a mnoho dalšího.

Přijímáte nové pacienty? Můžete nám sdělit, kolik pacientů a z kolika sousedních obcí do ordinace dochází?

Zleva Jana Harnová a Veronika Šípová

foto -af-

Jana: V současné době máme kolem 2 700 pacientů ze všech okolních obcí a naše kapacita je zcela zaplněna. Výjimečně ještě přibíráme děti našich současných pacientů, které odcházejí od svých pediatriů. Asi většina našich pacientů si již všimla, že v naší ordinaci pracuje mladá lékařka. MUDr. Veronika Šípová je u nás na rezidenčním místě a po její atestaci máme v plánu spolu založit týmovou praxi, což nám umožní rozšířit ordinací hodiny a zvýšit rozsah a kvalitu poskytovaných služeb.

Nabízíte ve své ordinaci moderní technologie jako online objednávkový systém, zaslání eReceptů přes SMS, případně telefonické konzultace? A využívají je vaši klienti?

Jana: Již několik let máme zavedený online objednávkový systém nejen pro preventivní prohlídky, ale i pro akutní případy. Pro nás je tento systém v organizaci naší práce velmi důležitý. Pacienti se mohou objednat sami přes mobil či počítač, popřípadě mohou zatelefonovat a sestřička je objedná. Někdy se stane, že jsou na daný den již všechny termíny vyčerpány, ale vždy jsme pacientům po telefonické domluvě schopni zajistit vyšetření mezi objednanými. Pacienti mohou své požadavky na recepty zasílat přes webový formulář nebo přes náš ambulancní systém, kde je zabezpečený komunikační kanál k zaslání požadavků na recept, zaslání zpráv a výsledků vyšetření. Taktéž při registraci na tomto ambulancním systému mají pacienti přehled o svém očkování a termínu preventivní prohlídky. Dále využíváme virtuální ústřednu Voicebot. Pacienti mohou zanechat svůj vzkaz a my jsme schopni dle svých časových možností na tyto požadavky průběžně reagovat. Každý den je vyhrazena hodina na telefonické konzultace. Tímto jsme výrazně snížili nepřetržitě zvonění telefonu během ordinacích hodin.

Veronika: Ještě jako pacientka jsem si objednávkový systém velmi oblíbila. Nikdy mě nebavilo čekat v čekárně desítky minut, někdy i hodin. Z pohledu lékaře navíc systém výrazně usnadňuje organizaci práce – umožňuje lépe se připravit na jednotlivé pacienty a efektivněji plánovat ostatní pracovní činnosti. Z tohoto důvodu je objednávkový systém výhodný pro obě strany. Proto je pro mě stále trochu záhadou, proč některým pacientům nevyhovuje. Co se týče eReceptů, bez nich si plynulý chod nedokážu ani představit. Příjemně mě překvapilo, že díky možnosti zanechat vzkaz na záznamníku si zvládají i lidé v pokročilém věku jednoduše objednat pravidelně užívané léky a být tím zase o něco soběstačnější.

Jaké zdravotní potíže u pacientů řešíte nejčastěji?

Jana: Nejčastěji řešíme akutní respirační onemocnění či jiné infekční nemoci. Velmi častým problémem jsou také bolesti zad a pohybového aparátu. Sledujeme bohužel i nárůst nemocí souvisejících se stresem. Dispenzarujeme pacienty s diabetem, arteriální hypertenzí, vyšším cholesterolem, osteoporózou atd.

Proč jsou preventivní prohlídky důležité? Využívají je vaši klienti pravidelně?

Jana: Preventivní prohlídky jsou velmi důležité. Mnoho lidí chodí k lékaři až ve chvíli, kdy mají nějaký zdravotní problém. Preventivní prohlídky ale umožní záchyt onemocnění v počátečním stadiu, kdy lze efektivně zasáhnout a zabránit budoucím komplikacím. Systém prevencí je v České republice unikátní. Nabízí mnoho screeningových programů k záchytu onkologických onemocnění. Bohužel mnoho pacientů tato vyšetření z nějakého důvodu nechce využít, což mě mrzí, jelikož pak později v ordinaci často vidím již pokročilá nádorová onemocnění, kterým šlo preventivně předejít. Dále mají pacienti možnost využít mnohá očkování hrazená zdravotní pojišťovnou, což ve světě taktéž není zcela běžné. U nás v ordinaci nyní sledujeme zvýšený zájem o prevence i z důvodu proplácení různých benefitů od zdravotních pojišťoven, například zubní hygieny. Denně se snažíme udělat čtyři prevence, ale i tak bohužel z časových důvodů nestačíme vyhovět poptávce po rychlém termínu.

Dokončení ze strany 1

Posílili jsme i personálně, na škole nově působí sociální pedagožka, která se věnuje řešení výchovných a vzdělávacích problémů žáků, prevenci a intervenci rizikového chování.

Moc nás těší naše účast v mezinárodním projektu Erasmus+, díky němuž naši žáci i učitelé cestují po Evropě a sbírají zkušenosti z takových zemí, jako je Španělsko, Dánsko, Rumunsko, Německo, Francie, Slovensko a další. Letos jsme na škole přivítali i mnoho dětí právě z těchto zemí. V projektu jsme zapojeni již třetím rokem a těšíme se na pokračování.

Právě končí školní rok byl ve znamení naší účasti v projektu organizace AI dětem, který se jmenuje AI akcelérátor. Naše škola se účastní pilotního projektu, do něhož jsme byli vybráni z více než 60 uchazečů. Během dvou let se postupně zaměříme na šest klíčových oblastí, od vzdělávání učitelů přes kulturu školy a administrativu až po zavádění formativního přístupu ve výuce, vzdělávací strategii a inkluzi. I když nás masivní nástup technologií někdy může znejistit, v líbeznické škole neztrácíme hlavu. Projekt sice potrvá až do června 2027, ale už nyní pocítujeme jeho pozitivní dopady. Díky partnerství s odborníky a podpoře obce věříme, že naše cesta dává smysl. Přípravujeme děti na svět, ve kterém budou žít, a učíme je využívat moderní nástroje rozumně a smysluplně.

Že se škole daří a že v ní probíhá mnoho zajímavých aktivit, je zásluhou zejména všech pedagogických pracovníků školy, kteří líbeznickou školu tvoří. A za to jim patří velké poděkování.

Také si velice vážíme nadstandardních vztahů se zřizovatelem, obcí Líbeznice, která nás podporuje a poskytuje dostatek finančních prostředků na všechny naše nápady, jimiž reagujeme na neustále se měnící svět.

A co nás čeká příští školní rok? Dále se sníží celkový počet žáků. Očekáváme, že líbeznickou školu bude navštěvovat kolem 1 240 dětí, což je dobrá zpráva. Nižší počet dětí nám umožní pomalu pracovat i na snižování počtu dětí v jednotlivých třídách. Opět se to začne projevovat už v prvních třídách, kde předpokládáme počet asi 20 dětí na třídu. Ve výuce se chceme zaměřit na lepší uchopení projektové výuky na druhém stupni a rozšiřování center aktivit na prvním stupni. Velký důraz budeme klást na zavádění formativního přístupu a formativního hodnocení do výuky, přidáme další tandemové hodiny s angličtinou, chceme zlepšit fungování předmětových komisí a metodických sdružení a budeme pracovat na revidovaném školním vzdělávacím programu.

Vedle všeho výše uvedeného nás čekají velké oslavy. Základní škola bude slavit 70 let od svého otevření, základní umělecká škola 15 let své existence. Chystáme mnoho akcí po celý školní rok. Držte nám palce, ať vše dopadne podle plánu.

František Grunt, ředitel školy
foto archiv ZŠ

Klub nadaných a zvědavých dětí

Žáci školy před výjezdem do Francie

Veronika: Ano, určitě. Každá věková skupina má v prevenci svá specifika. Pacientovi na každé takové prohlídce nabídneme screeningové programy pro jeho věkovou kategorii, vyšetříme ho, probereme očekávání, krevní odběry, chronická onemocnění i aktuální obtíže. Prevence jsou důležité i z hlediska kontroly a aktualizace zdravotní dokumentace, kterou při každé prevenci s pacientem procházíme, případně upravíme medikaci a doplníme všechny nové důležité informace. Je škoda, že pacienti občas odmítají screeningové programy, a nevyužijí tak prevenci naplno.

Máte nějaký recept pro naše čtenáře a sousedy, jak být v dnešní uspěchané době důvěrně v pohodě?

Jana: Univerzální recept asi neexistuje. Všeobecně se doporučuje spánek alespoň 7–8 hodin denně, kvalitní a pestrá strava a pravidelný pohyb. Já za

sebe se snažím tyto rady dodržovat. Několikrát týdně cvičím jógu nebo pilates, největší kouzlo jsem ale objevila v chůzi, zejména v dálkových trasách. Mě osobně nejvíce nabíjejí několikadenní treky s batohem a stanem. Srdcovou záležitostí jsou pro mě severské země, zejména Skotsko, Finsko a ostatní země Skandinávie. Mám velké štěstí, že stejnou vášeň se mnou sdílí i můj muž. Spolu jsme již absolvovali Cestu Českým Banátem v Rumunsku, West Highland Way ve Skotsku a velkou část Stezky Českem. Loni jsme se toulali finskou tajgou. Právě ve Finsku jsem pochopila, proč jsou Finové nejšťastnějším národem na světě. Tráví celoročně hodně času v rozsáhlých lesích. Svou přírodu si velmi chrání a pečují o ni. Pohyb v přírodě a pravidelné saunování jsou pro ně hlavními nástroji k odbourávání stresu. A velmi důležitá je i důvěra Finů mezi sebou navzájem. Myslím si, že právě zde bychom se mohli inspirovat a třeba se jednou

i Česká republika dostane mezi nejšťastnější země na světě, což bych si velmi přála.

Veronika: Obecná doporučení již velmi pěkně shrnula paní doktorka Harnová. Za sebe mohu říct, že se snažím vědomě vytvářet prostor pro aktivity, které mi přinášejí radost a pomáhají mi načerpat energii. V posledním roce jsem si například oblíbila práci na zahradě. Pobyť na čerstvém vzduchu, kontakt s přírodou a manuální činnost mi pomáhají vyčistit si hlavu a na chvíli zpomalit. Stejně důležitý je pro mě čas strávený s blízkými lidmi a naším pejskem. Snažím se také udržovat přehled o dění v České republice i ve světě, ale zároveň si hlídám, aby mě přívál informací zbytečně nepohlcoval.

Děkuji oběma za rozhovor.

Adéla Figallová

ZÁBAVNÉ ARČO: DĚTI OSLAVILY SVŮJ SVÁTEK VE VELKÉM STYLU

V sobotu 6. června se Areál zdraví proměnil v dětský ráj a oslava Mezinárodního dne dětí se opět parádně vydařila.

Organizátoři připravili pro malé návštěvníky odpole dne plné zážitků. Areál se proměnil v jedno velké hřiště plné rozmanitých soutěžních stanovišť, kde si děti mohly vyzkoušet svou obratnost, znalosti i kreativitu. Na startu každý malý závodník dostal herní kartu, kterou postupně plnil razítky za splněné úkoly. Disciplíny byly pestré a prověřily děti v mnoha oblastech. S Atletikou Líbeznice si děti vyzkoušely hod raketkou, fotbalovou techniku si malí fotbalisté a fotbalistky vylepšili při slalomu s míčem a střele na branku, které pro ně připravili líbezní fotbalisté, se Zahrádkáři si děti potrápily hlavičky při rozpoznávání různých druhů ovoce a zeleniny a přichystali pro ně také házení balonem do koše, znalost angličtiny si hravou formou prověřily v pexesu s Živou angličtinou, se skauty ze skautského střediska Willi Líbeznice si děti prošly opičí dráhu, na stanovišti oddílu stolního tenisu si mohly vyzkoušet základy tohoto sportu a ve výtvarné dílně u Jany a Lucie si vyrobily vlastní originální čelenky z květů, které hned hrdě nosily nejen děti, ale i tatínkové.

Pozornost přitáhlo také policejní stanoviště. Zde si děti s našimi obecními policisty Janou a Jirkou vyzkoušely testy z dopravní výchovy a pro malé byly připraveny puzzle. Nechyběla ani důležitá prevence, kterou si vzala na starost preventistka PČR Veronika Borovičková.

Kromě soutěží nabídlo Zábavné Arčo i další lákadla. Součástí bohatého programu bylo i veselé divadelní představení *Radka, Šundák a klaun Pepíno*. Velký zájem vzbudilo také malování na obličej a od paní Pavly odcházely děti proměněné v jednorozce či superhrdiny. Nekonečnou energii pak malí návštěvníci vybíjeli na skákacím hradě, za jehož zapůjčení děkujeme Petře Štochl Rendové (M&M reality – region Končák, pobočka Brandýs nad Labem) a jejímu manželovi Pavlovi za celodenní dohled.

Za své skvělé výkony a nasazení si děti odnesly zasloužené odměny, které jim vydávaly paní Růžena a Renáta.

Absolutním vrcholem celého dne se stala dětmi tolik milovaná pěnová koupel. Místní hasiči zaplavili travnatou plochu hustou bílou pěnou a v té se během chvilky schovaly desítky rozdováděných dětí.

Aby malým ani velkým návštěvníkům nedošly síly, o občerstvení se po celé odpoledne starala paní Maruška a kavárna MěLíbeKafe.

Poděkování za organizaci takto skvělého dne patří obci Líbeznice a všem místním spolkům, které se do příprav zapojily – Zahrádkářům, skautskému středisku Willi Líbeznice, Atletice Líbeznice, fotbalistům, Živé angličtině, oddílu stolního tenisu a hasičům. Velké poděkování patří také pracovníkům

technických služeb za pomoc a pečlivou přípravu zázemí. Díky spolupráci všech se akce mimořádně vydařila, přinesla spoustu radosti všem a domů děti odcházely plné dojmů a zážitků.

*Darina Sokolíková
foto Darina Sokolíková,
Šárka Kettnerová, Jan Hlaváč*

LÍBEZNICE DRŽÍ RYTMUS – DALŠÍ DISKO NOC PROPOJILA GENERACE

Poslední květnovou sobotu duněla pod nápořem té nejlepší hudby osmdesátých a devadesátých let celá hala Na Chrupavce i její okolí. Oldies party jasně dokázala, že my místní máme tanec v krvi a smysl pro dobrou zábavu nám rozhodně nechybí. Kdo dorazil, mohl sledovat ten skvělý pohled, jak s rukama nad hlavou tančí teenageři i pamětníci původních vinylů. Parket opět ožil neuvěřitelnou energií, která spojila všechny generace.

Někteří návštěvníci dorazili v dobových outfitech, což autentickou atmosféru devadesátek ještě více umocnilo. Džínové bundy a flanelové košile zkrátka k takovému večeru neodmyslitelně patří. Tato vizuální smůlka dodala celému večeru neopakovatelný nostalgický šmrnc a pamětníci rádi zavzpomínali na svá mladá léta, zatímco mladší generace si stylovou retro módu užívala jako skvělý party trend.

Darina Sokolíková
foto -ds-

SOUSEDSKÁ VÝZVA: OŽIVME SPOLEČNĚ NAŠE ULICE!

Máte skvělé sousedy, se kterými si chcete užít víc než jen pozdrav u popelnic? Nebo se naopak v ulici ještě moc neznáte a hledáte záminku, jak to změnit? Obec Libeznice vyhlašuje **Sousedskou výzvu 2026!**

CÍLEM JE JEDINÉ: vytáhnout paty zpoza plotů, společně něco podniknout a ukázat, že v naší ulici to žije.

O co jde?

Aby byla vaše ulice zařazena do slosování o ceny, musíte jako parta sousedů v období **duben–srpen 2026** splnit aktivity v těchto třech oblastech:

1. Společná péče: Udělejte svou ulici hezčí (vypletí zámkové dlažby, úklid, výsadba květin, úprava plácku).

- 2. Společný pohyb:** Vyrazte spolu na výlet (pěšky, na kole, na lodi).
- 3. Společná zábava:** Užijte si pohodu (grilovačka, návštěva divadla nebo koncertu).

PRAVIDLA AKCE:

→ **Kdo se může zapojit:** Skupina sousedů z ulice s minimálně **pěti domy**. Pokud bydlíte v kratší uličce, nevadí! Spojte se se sousední ulicí a jděte do toho společně.

→ **Důkaz místo slibů:** Z každé aktivity pořídte **fotografii** a podepište jednoduchou „prezenční listinu“ (bude ke stažení na obecním webu). Formu dokumentace necháme na vás – může to být fotka, vtipná prezentace nebo plakát.

→ **Termín:** Všechny výstupy (fotky + formulář) odešlete nejpozději do **31. srpna 2026** na e-mail sousedskavyzva@gmail.com.

Co můžete vyhrát?

Pět vylosovaných ulic získá **voucher v hodnotě 2 600 Kč** na konzumaci u líbeznických gastrofírem. Ideální příležitost na další společný sousedský večírek! Slavnostní losování výherců proběhne v sobotu 5. září 2026 během **Vinných slavností**.

Akce se koná za laskavého přispění obce Libeznice.

Andrea Gruntová

CHARITATIVNÍ SRAZ VETERÁNŮ

V neděli 7. června se na Mírovém náměstí opět zablyskaly naleštěné chromy, zazářily pestré barvy kapot a vystavily se na odiv rozmanité tvary kastlí, od malých autíček po americké koráby. Líbeznice hostily již 4. ročník Charitativního srazu veteránských vozidel. Letos se počasí snažilo napravit si pokaženou reputaci z loňského propršeného ročníku a od rána se na nás smálo sluníčko s příjemnými letními teplotami. Účast návštěvníků byla vysoká, stejně tak počet zúčastněných vozidel. Mohli jsme obdivovat staré aerovky (i tu úplně nejstarší z roku 1936) či Tatru 80, jež vozila tehdejší

ministry (dorazila včetně stylově vyladěné posádky!). Početné zastoupení měla jako již tradičně flotila amerických vozů – obřích korábů silnic, které nepřestanou uchvacovat někdy až bizarními tvary. Vedle sebe se mísily elegantní sportovní vozy britské provenience se zástupci československé či francouzské výroby. Mezi raritními vozidly vévodil traktor Framal z roku 1940 či krásné motorčky a mopedy. Zpestřením byla prezentace expedičního vozu Toyota Kateřiny a Petra Váňových z Líbeznic, kteří s tímto vozem absolvovali rallye Dakar.

Opět jsme předali mnoho ocenění, například nejstarším vozům srazu, jimiž byly Whippet Overland 1927 či best of best – Lincoln Continental 1960.

K dotvoření celkové příjemné atmosféry velkou měrou přispěly i obě vystupující kapely. Jako první zahráli Setoplete, kteří svým energickým a rytmickým vystoupením doslova roztačili náměstí. Po nich jsme si užili ještě produkci kapely Swingtones, která nám zahrála již podruhé. Jako pokaždé popoutuje veškerý výtěžek z prodeje občerstvení, dobrovolných darů či prohlídkových jízd

ve veteránech na konto potřebných. Tentokrát byl příjemcem spolek Natotata, který poskytuje podporu psychicky, tělesně nebo sociálně znevýhodněným lidem. Finální částku zveřejníme na stránkách obce. Věříme, že jste si sraz užili stejně jako my. Komu se to letos líbilo, snad přijde zas, a kdo to nestihl, může to napravit napřesrok!

Petra Hajská
foto Petra Hajská

JAK SE ŽIJE V OBCI

ZAŠÍVÁRNA

Líbeznice mají na svém území desítky laviček. Ať už jde o klasické lavičky, nebo o originální designové kousky od Mira Jakubčíka, všechny mají v životě obce své místo. Starším obyvatelům umožňují, aby si během procházky odpočinuli, mladším poskytují prostor k setkávání, rozhovorům nebo chvíli klidu o samotě. Někdo si na lavičce přečte knihu, jiný vyřídí telefonát, na který doma není vhodná chvíle.

Zvláštní skupinou uživatelů laviček jsou dospívající. Během procházek se psem jsem si všimla, že s příchodem teplejšího počasí se oblíbeným místem setkávání mladých lidí stala lavička na Mratince. Dává to smysl – je stranou od zástavby, v přírodě a mimo hlavní ruch obce. Je ideální pro setkání s přáteli, delší povídání nebo první rande.

Každé oblíbené místo však přináší i určité výzvy. V okolí lavičky se postupně začaly hromadit odpady a ukázalo se, že malý koš na psi exkrementy na množství odpadu, které při setkávání vzniká, nestačí. Právě tehdy vznikla myšlenka vytvořit prostor, který by byl určen především mladým lidem.

S tímto nápadem jsem loni oslovila pana starostu. Navrhla jsem několik lokalit, které splňovaly základní kritéria: byly dostatečně stranou od frekventovaných míst, poskytovaly soukromí, ale zároveň byly dobře dostupné pro údržbu, vyvážení odpadků i případnou pomoc rodičů, kdyby bylo potřeba své dospívající potomky někdy pozdě večer hledat.

Pan starosta návrh podpořil a realizaci pověřil místostarostou Michala Doubravu.

Proč jste se rozhodli vybudovat Zašívárnu právě na tomto místě?

Ukázalo se, že toto místo již mládež dlouhodobě využívá. Nebylo tedy potřeba hledat jiný prostor, jen upravit terén a umístit posezení s nádobou na odpady.

Co všechno obnášela její realizace?

Nejdřív se vykácely náletové dřeviny, a to i z důvodu otevření pohledu na obec. Bylo potřeba zmírnit nájezdový svah, vše vyštěrkovat a vysypat mulčovací kůrou a nakonec umístit betonový stůl a lavičky. Tyto terénní práce a úpravy provedl Jan Zábál ml., za což mu patří poděkování.

Zašívárna, jak bylo nové místo nakonec pojmenováno, již nese známky používání, což nás těší. Zároveň bychom byli rádi, kdyby se jeho návštěvníci podíleli na tom, aby zůstalo příjemným místem i do budoucna. K dispozici je zde velká popelnice a věříme, že odpady budou končit právě v ní. Do budoucna se uvažuje dokonce o doplnění systému tříděných odpadkových košů, protože máme za to, že mladá generace vnímá ochranu životního prostředí jako důležitější téma.

Můj patnáctiletý syn mi sice s úsměvem vyčetl, že místo není tak úplně schované, jak by si představoval, ale i my dospělí musíme mít alespoň minimální přehled o tom, co se v obci děje. Mladí lidé se však mohou spolehnout, že

jim do jejich prostoru nikdo nebude zasahovat bez vážného důvodu – podobně jako se nesluší vstupovat bez pozvání do jejich pokojů.

Pokud bude Zašívárna využívána s respektem k okolí i k ostatním návštěvníkům, může se stát inspirací pro vznik dalších podobných míst. Na bikeparku v Kojeticích mě zaujal jednoduchý nápis u odpadkového koše: „Buď budeme platit za úklid odpadků, nebo za ušetřené peníze postavíme něco nového.“ Tato myšlenka platí i zde.

Přejeme všem mladým, aby se jim v Zašívárně líbilo a aby se stala místem dobrých setkání, přátelství a vzájemného respektu.

Andrea Gruntová
foto Jan Zábál, Darina Sokolíková

LÍBEZNICKÉ ŠKOLY

JAZZ VE ŠKOLE

V pondělí 18. května se v uměleckém sále líbeznické školy uskutečnil koncert jazzového souboru Najponk Trio. Koncert pořádala škola, vstup byl zdarma, hudebníci skvělí, přesto si do sálu našlo cestu jen pár posluchačů. Navzdory tomu bude seriál Jazz ve škole pokračovat i příští rok a věříme, že do sálu najde cestu více milovníků nejen jazzu, ale i vynikající hudby.

Najponk Trio ve složení Najponk – piano, Taras Voloschuk – basa a Marek Urbánek – bubny vychází přímou čarou z klasických jazzových kořenů – swingujícího rytmu a blues. Jejich hra je osobitou reinterpretací jazzové klasiky bez zbytečných avantgardních experimentů, která vyniká nápaditostí, virtuozitou a hráčským entuziasmem. Poetickým hudebním projevem spolu s kultivovaným úhozem a dokonalým jazzovým frázováním se řadí mezi „storytellers“ – vypravěče příběhů, představující v hudebním světě nejvyšší interpretační metu. Rozvíjení jazzové tradice v rámci jejich původních zákonitostí nejlépe vystihují jejich vlastní kompozice.

V Líbeznicih tak zazněly slavné jazzové skladby, například Blue Soul od Blue Mitchella, Sonora od Hampton Hawese nebo Cherokee od Raye Nobla, které doprovodily vlastní Najponkovy skladby, třeba Blues for Papa Maseko nebo Some Groove for the King. Zhruba třicet posluchačů bylo vystoupením jazzmanů nadšeno a všichni si užili krásný podvečer plný skvělé hudby. Příleži-

tost pro příští jazz session vystihují slova jednoho z nich: „V Jazz Docku bych za koncert dal tisíc korun, tady to mám zadarmo a můžu sem v bačkorách. Už se těším na příště.“ My se také těšíme, že se nás sejde více.

František Grunt
foto archiv ZUŠ Líbeznice

ÚSPĚCHY, ZÁJEZDY I ZREKONSTRUOVANÁ BAROKNÍ SÝPKA: ZUŠ LÍBEZNICE UZAVÍRÁ SKVĚLÝ ROK A OD ZÁŘÍ SE ROZRŮSTÁ

Školní rok se neúprosně blíží ke svému konci a pro Základní uměleckou školu Líbeznice to byl rok mimořádný, nabitý energií a úspěchy. Ve třech uměleckých oborech – hudebním, tanečním a výtvarném – u nás letos rozvíjelo svůj talent přes 350 žáků. Skvělou zprávou pro všechny je, že zájem o umělecké studium neustále roste. Od září proto navýšíme kapacitu všech oborů, abychom mohli přivítat další mladé talenty.

Smršť koncertů a soutěžní žně

Že se v našich učebnách a v uměleckém sále nezapomnělo, dokazuje úctyhodná bilance: v uplynulých měsících jsme uskutečnili přes 50 koncertů. Naši žáci navíc skvěle reprezentovali školu na soutěžních pódii, odkud přivezli řadu cenných trofejí.

Byli jsme úspěšní v okresních i krajských kolech soutěží ZUŠ ve sborovém zpěvu, hře na akordeon a v soutěži smyčcových souborů. Domů jsme si odvezli ceny z několika národních i mezinárodních klavírních a pěveckých soutěží a pozadu nezůstal ani taneční obor, který zabodoval na taneční přehlídce Xmas Fest.

Mimořádného uznání se dostalo také našemu pedagogickému sboru. Odborné poroty udělily ocenění za pedagogické vedení žáků našim dvěma pedagogům, Anně Gaálové a Štěpánu Camfrlovi, což je skvělá vizitka kvality naší výuky.

Od edukačních koncertů po zahraniční cesty

ZUŠ již tradičně žije s regionem. Náš program byl důležitou součástí Noci kostelů, kdy se žáci návštěvníkům představili během dvou koncertů. Kromě toho byl celý kostel vyzdoben pracemi mladých výtvarníků – žáků výtvarného oboru ZUŠ. Nezapomínáme ani na ty nejmenší – pro předškoláky a děti mladšího školního věku jsme uspořádali sérii edukačních koncertů, a to jak v našem sále, tak v mateřské škole. Pomyslnou třešničkou na dortu letošní sezony se stal velký multioborový projekt *Zpěvy sladké Francie*, který propojil hudbu, tanec, slovo i vizuální umění. Představení se odehrálo v překrásném prostředí sýpky předbojského Yard Resortu.

Občané Líbeznice měli možnost užít si v naší škole také profesionální interpretaci – hostili jsme talentované mladé hudebníky z HAMU a špičkové jazzové trio.

Své umění jsme letos vyvezli i za hranice České republiky:

- Pěvecký sbor Líbeznělky reprezentoval naši školu v Bratislavě.
- Žáci výtvarného oboru vyrazili za inspirací do rakouské Vídně.

DĚTSKÝ DEN UČIL DĚTI, JAK BÝT BEZPEČNĚ ONLINE

Ve čtvrtek 4. června 2026 se v areálu školy uskutečnil Dětský den pro žáky prvního stupně. Program připravili žáci vybraných osmých a devátých tříd, kteří se na jeden den stali organizátory, průvodci i pomocníky svých mladších spolužáků. Letošní ročník byl zaměřen na bezpečnost na internetu.

Na začátku akce každý žák obdržel hrací kartu, do které si během dopoledne zaznamenával splnění úkolů na osmi tematických stanovištích. Děti si zábavnou formou vyzkoušely, jak se správně chovat v online prostředí a jak se chránit před riziky internetu. Na jednom stanovišti si procvičily postřeh a paměť při hledání citlivých údajů na obrázku sociálního profilu. Měly odhalit například viditelný PIN, adresu bydliště nebo jiné osobní informace, které by na internetu neměly zveřejňovat. Jinde zase třídily zprávy na bezpečné a nebezpečné a učily se rozpoznat kyberšikanu nebo podezřelé žádosti od cizích osob. Další úkoly byly zaměřeny na tvorbu silných hesel, ochranu osobních údajů, bezpečné používání sociálních sítí nebo rozpoznávání rizikových odkazů. Celé dopoledne se neslo ve znamení pohybu, spolupráce, soutěžení i získávání nových znalostí.

Po absolvování všech stanovišť čekala na každou třídu sladká odměna v podobě dárkové tašky. Všechny kolektivy si zároveň odnesly diplom s titulem „Kyber-odolní hrdinové“, který ocenil jejich znalosti a dovednosti v oblasti bezpečného používání internetu. Dětský den se vydařil a ukázal, že i důležitá

Loučení s absolventy a pohled do budoucnosti

Letos napříč všemi obory s hrdostí vyprovázíme 31 absolventů, kterým přejeme, aby jim láska k umění vydržela po celý život. Zároveň se náš tým neustále rozvíjí. Do klavírního oddělení letos nastoupila mladá posila z řad studentek HAMU a další nové, inspirativní pedagogické osobnosti vám s radostí představíme v září.

Nadcházející školní rok bude pro ZUŠ Líbeznice jubilejní patnáctý!

Do této nové éry vstupujeme s velkými novinkami. Otevíráme zcela nové studijní zaměření: Výtvarná tvorba multimediální.

Nové ateliéry v Měšicích – zápis a otevření sýpky

Největším dárkem k jubileu bude otevření našeho nového, moderního detašovaného pracoviště v Měšicích. V neděli 30. srpna proběhne slavnostní otevření zrekonstruované budovy barokní sýpky, která v sobě ukrývá tři moderně vybavené výtvarné ateliéry. Okolí budovy navíc nabízí nádherné prostředí, jako stvořené pro výtvarné plenéry.

- Přihlašování do studijního zaměření Výtvarná tvorba multimediální bude probíhat během prázdnin, informace vás najdete na obecních vývěškách, v místních zpravodajích i na sociálních sítích.
- Talentové zkoušky proběhnou 1. září přímo v prostorách nové barokní sýpky v Měšicích.

Děkujeme všem žákům za jejich píli, rodičům za podporu a pedagogům za obětavou práci. Přejeme vám krásné a inspirativní léto a těšíme se na viděnou v novém školním roce!

Iva Štrynclová
foto archiv ZUŠ Líbeznice

témata lze dětem přiblížit hrou, aktivní a zábavnou formou. Velké poděkování patří žákům vybraných osmých a devátých tříd za jejich pečlivou přípravu a zodpovědný přístup. Akce se uskutečnila díky podpoře grantového programu O2 Chytrá škola realizovaného za podpory Nadace O2.

Michaela Vojtěchová
foto archiv ZŠ Líbeznice

NOC KOSTELŮ V LÍBEZNICÍCH OTEVŘELA DVEŘE KULTUŘE I SOUSEDSKÝM SETKÁNÍM

V pátek 29. května 2026 se líbeznický kostel sv. Martina opět připojil k celorepublikové iniciativě Noc kostelů. Pro širokou veřejnost byl připraven bohatý kulturní a duchovní program, který v čase od 17 do 21 hodin přilákal desítky místních obyvatel i návštěvníků z okolí.

Hudba, historie i duchovní zastavení

Slavnostní zahájení v 17 hodin odstartovalo večer plný rozmanitých zážitků. O první silný umělecký vjem se postaral společný koncert pěveckých sborů Líbeznělky & Shamwari pod vedením sbormistryně Veroniky Dvořáčkové Žofákové. Na jejich úspěšné vystoupení o dvě hodiny později navázal neméně zdařilý komorní koncert žáků ZUŠ Líbeznice, který představil hudební talenty nastupující generace.

Kromě hudby dostala prostor také regionální historie. Zájemci o minulost naší obce ocenili komentovanou procházku na téma školství v Líbeznicích, kterou završil poutavým výkladem doprovodila Mgr. Hana Bílková. Celý hlavní program byl v závěru večera symbolicky zakončen ztišením při zpěvech z Taizé a přímluvách za potřebné.

Bohatý doprovodný program pro všechny generace

Návštěvníci mohli po celou dobu akce využít i pestrou nabídku celovečerních aktivit. Samotný interiér kostela sv. Martina hostil výstavu výtvarných prací žáků Jany Voldřichové a Pavla Kocho z výtvarného oboru ZUŠ Líbeznice.

Živo bylo také v prostorech před kostelem. Zde se prezentoval výjimečný regionální projekt „Jak se staví kostel“, spojený se hrou pro děti, kterou si připravili přátelé z neratovické farnosti. Společensví našeho kostela navíc pro nejmenší návštěvníky zorganizovalo další tematickou hru.

Pro ty, kdo hledali klidnější zázemí k rozhovorům či odpočinku, byla otevřena místní fara se svou zahradou. V rámci „farní kávy“ bylo pro hosty připraveno občerstvení a v prostorách fary byla k vidění tematická výstava fotografií a knih s názvem *Po stopách svatého Františka z Assisi*.

Letošní Noc kostelů v Líbeznicích opět potvrdila, že kostel sv. Martina a jeho okolí jsou živým centrem komunity. Je to místo, kde se lidé rádi potkávají, rozvíjejí duchovní a kulturní život a upevňují sousedské vztahy.

Poděkování patří všem organizátorům, účinkujícím i dobrovolníkům, kteří se na úspěšném průběhu celého večera podíleli.

Iva Štrynclová
foto archiv ZUŠ

HISTORICKÉ OKÉNKO

SKLENÁŘ

Koncem 18. století bylo v Líbeznicích postaveno mnoho nových budov, chalup, statků, kaplička Panny Marie, fara včetně druhého kostela sv. Martina (první gotický kostel byl zbořen v roce 1788). Všechny tyto nové objekty měly jedno společné: skleněné okenní výplně složené z obdélníkových tabulek z litého skla.

Sklenáři, kteří okna zasklívali, byli s největší pravděpodobností přespolní a na venkov docházeli. Svou dílničku s malými skleněnými tabulkami si nosili v krosně na zádech. První písemnou zmínku o sklenářích v Líbeznicích najdeme v účetnictví stavby kostela sv. Martina č. 2 (z let 1788–1796), za provedené práce si naučovali 114 zl. a 8 kr.

V 18. století bývaly sklenářské dílny spíše ve větších sídlech, jako byl tehdejší Brandýs nad Labem nebo Libeň. Sídliila zde vrchnost a řemeslníci měli více zakázek. V obci, kde stálo kolem čtyřiceti domů, by sklenáře s rodinou jeho živobytí neuzivilo. Práce sklenáře nikdy nebyla snadná, vyžadovala přesnost, cit a šikovnost. Zpočátku se sklo řezalo – takzvané opukávalo – zaostřeným mokrym železem s pomocí horkého železného plátu, ale tyto řezy nebyly příliš rovné. Na přelomu 16. a 17. století byl vynalezen diamantový nůž na řezání skla – řezák s diamantovým hrotem, který práci při řezání skla v mnohém usnadnil a zpřesnil. Okna venkovských chalup byla většinou jednoduchá s dřevěnými rámy, dělená na čtyři nebo i šest dílů. Při adjustaci k rámu se používaly mosazné hřebíčky (vágnerky) a tmel, což byla směs plavené křídly, olověné běloby a lněného oleje. Tmel se nanášel nožem-špachtlí se zaoblenou špičkou, jím se vytvářel pružný spoj, který se přetíral lněným olejem.

V líbeznickém kostele sv. Martina se skleněné tabulky vkládaly do kovového rámu a tmelily.

Sklenářská ulice

Nalezne ji v blízkosti náměstí ve staré zástavbě. Zajímalo mě, kde tato krátká ulička přišla ke svému názvu. Vysvětlení bylo prosté, nachází se zde dům čp. 14, ve kterém bydlel sklenář pan Ulbricht. Jedná se o nejzachovalejší historický dům včetně dělených oken původní barokní zástavby.

Ve druhé polovině 20. století sklenářské práce prováděl pan Rudolf Mareček z Pražské čp. 182. (Pamatuji se, jak jsme k panu Marečkovi vezli na vozíku okna na zasklení, tehdy se vozíky používaly zcela běžně, jen málokdo měl auto s vozíkem.) Pan Mareček byl velice šikovný řemeslník, vyučený sklenář se specializací na výkladní skříně. Byl to vstřícný a hodný člověk.

Také Na Zvonici v čp. 84 působil sklenář, a to pan Stanislav Krbec. Žil zde od narození. V roce 1950 se vyučil řemeslu u sklenářské firmy mistra Josefa Jiříčky u Milosrdných 14 na Praze 1. Tato firma stále existuje (pod současným názvem Umělecké sklenářství Jiříčka–Coufal), byla založena Josefem Jiříčkou jr. za výrazného přispění malíře Maxe Švabinského v době, kdy zvítězil návrh na největší okno v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha s námětem Posledního soudu od Maxe Švabinského. Samotné okno bylo zhotoveno v letech 1937–1939. Od této doby se firma specializuje na vitrážová okna a jejich restaurování. Pan Stanislav Krbec mi vyprávěl, že jako učeň byl k ruce mistru Švabinskému, když bylo realizováno další z jeho pozdějších oken na triforiu v katedrále pod středním chórovým oknem, kde mistr Švabinský ztvárnil anděly a symbolické výjevy (například vázy s růžemi, heraldické znaky).

Pan Krbec vyprávěl, jak měl mistr Švabinský respekt k lidem, se kterými tehdy pracoval na oknech triforia, i když byl tehdy jen učedníkem. Pan Krbec působil po vyučení v Praze.

Historická okna ve Sklenářské čp. 14, kde bydlel sklenář pan Ulbrich

Po panu Marečkovi zasklíval i Jaroslav Durčo, který dokázal zručně zasklít tabulové sklo. V Hovorčovicích si otevřel sklenářskou dílnu pan Jiří Vegricht.

V devadesátých letech 20. století došlo k opravě budovy čp. 142 a k výměně dřevěných oken za plastová, tehdy začínala éra plastových oken.

Okno

Okno je nedílnou součástí stavby – otvor ve zdi osazený rámem s výplní, díky němuž se světlo dostane do interiéru.

U vesnických chalup zpočátku okenní otvor nebyl vyplňován sklem, ale běžně dostupnými materiály: dřevem, kůží zvířat, mastným papírem, tkaninou. Na venkově se sklo jako výplň oken používalo velmi omezeně, přibližně do 17. století, a když už, tak jen pro zasklení okna centrální místnosti domu – sednice.

Výjimkou byly církevní stavby, sídla vrchnosti, kde se skleněné výplně objevují již od raného středověku. Nebyly celistvé jako u současných oken, ale skládaly se z částí. Jednak z terčiků (koleček), které sklář zhotovoval z roztaženého skla vyfukováním do tvaru baňky, tu po oddělení od píšťaly přilepil na „želízko“ a po opětovném zahřátí ji vytvaroval do kotouče připomínajícího měsíc v úplňku. Odtud název měsíční sklo nebo také „pucek“. Většinou mělo zelenou, červenou, žlutou, šedavou nebo i modrou barvu. Sklenář je pak zasazoval do kruhových kovových rámečků. Ovšem dobovým mercedesem mezi skleněnými výplněmi byly vitráže. Jednalo se o další z technologií zasklívání oken, kdy se z přesně řezaných kusů barevného tabulového skla podle matrice vyskládal obraz, zpravidla s náboženskou tematikou, a poté se tyto části spojovaly olověným profilem.

Světelný efekt slunečních paprsků procházejících přes barevná skla je silně emotivní, umocňoval se tak význam posvátného místa. Ale chalupník si takovouto parádu těžko mohl dovolit.

Od středověku v Líbeznicích stával kostel sv. Martina, pravděpodobně s klasickými hrotovými okny. Zachoval se nám jeho popis před zbouráním v roce 1788 a náčrt vyhotovený o několik století později, s již patrnou barokní rekonstrukcí: „Na severní straně se nacházela okna, z nichž jedno osvětlovalo presbytář (prostor, kde je hlavní oltář a místo pro kněze – pozn. aut.), ostatní dvě loď, prostřední bylo vykládáno skleněnými kolečky.“ Nejspíše pozůstatek staršího zasklení, které se opět použilo.

Detail práce Stanislava Krbce

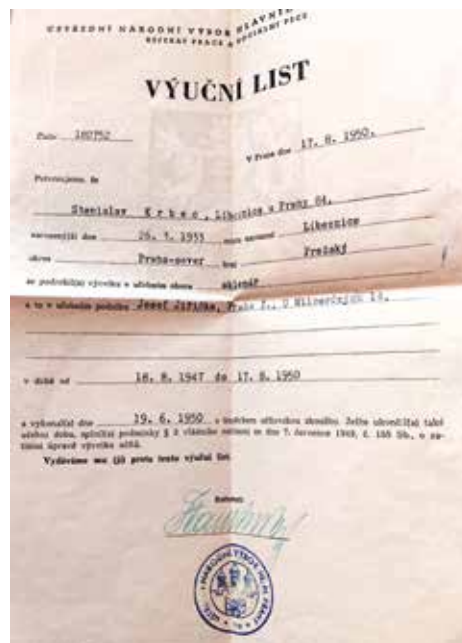

Okna z konce 18. století v kovových rámech v kostele sv. Martina

Defenestrace v Čechách

Renesance se v Čechách poprvé objevila na přelomu 15. a 16. století v podobě obdélníkových oken se skleněnými výplněmi na Vladislavském sále Pražského hradu. V sousedství Vladislavského sálu je tzv. Ludvíkovo křídlo. Dne 23. května 1618 zde došlo k drsné politické konfrontaci, která vyústila v šarvátku, v jejímž finále zástupci českých stavů vyhodili ven z okna katolické místodržící Viléma Slavatu a Jaroslava Bořitu společně s písařem Fabriciem. Pád z výše patra do hradního příkopu přežili všichni, i když si pořádně natloukli. Jeden z aktérů byl skoro náš tehdejší soused, majitel nedalekých Sluh, pán Ehrenfried Berbisdorf z Berbisdorfu, známý bouřlivák. Písař Fabricius si stěžoval dopisem z 16. června 1618, „že si užil fedruňku od pana Smiřického, že však byl všemožnými způsoby sužován a že pan Ehrenfried Berbisdorf z Berbisdorfu mu dal nejvíce, navíc po nich střílel, ale netrefil“. Jednalo se v pořadí již o třetí pražskou defenestraci, kdy se okno stalo prostředkem při řešení společenské krize, ale ve finále ji zhoršilo.

V tomto případě začalo stavovské povstání (1618–1620) a třicetiletá válka (1618–1648). Po porážce protestantů v bitvě na Bílé hoře roku 1620, kterých tehdy byla většina (přes 80 %), mnozí z nich přišli o život a majetek, proto volili emigraci. I majitel Sluh Ehrenfried Berbisdorf z Berbisdorfu přišel o svůj majetek a útekem ze země si zachránil život. V roce 1618, ještě na počátku třicetileté války, tvořili nekatolíci (protestanti, utrakvisté a členové Jednoty bratrské) naprostou většinu obyvatel českých zemí.

Výuční list Stanislava Krbce z roku 1950

Když třicetiletá válka skončila (1648), většina měst a obcí byla zničena, vypálena, vyrabována, vylidněna. Díky pracovitým a šikovným lidem, které si noví vlastníci panství s sebou většinou přivedli, se však podařilo toto těžké období společně zvládnout.

Děkuji za odborné rady mistru Petru Coufalovi z Uměleckého sklenářství Jiříčka–Coufal, paní Terezii Krbcové za spolupráci a poskytnutí fotodokumentace z rodinného archivu a paní Mgr. Lucii Vörosövé.

Hana Bílková
foto archiv -hb-

ZPOMALOVACÍ SEMAFOR V MĚLNICKÉ ULICI

Po několikaměsíčním fungování zpomalovacího semaforu v Mělnické ulici v obci Líbeznice mohu po vyhodnocení dat uvést, že semafor potvrdil svou mimořádnou účinnost.

Data z počátku roku 2026 ukazují, že tento bezpečnostní prvek snížil podíl řidičů překračujících rychlost z původních cca 8 % na pouhých 0,5–0,7 %. Zklidnění dopravy je o to působivější, že objem tranzitní dopravy přes naši obec meziročně drasticky vzrostl – v jarních měsících projelo ulicí až o 80 tisíc aut více než ve stejném období roku 2024.

Níže přinášíme ucelené srovnání dat z měsíců leden, březen a duben před spuštěním systému (2024) a po něm (2026).

Grafické srovnání:

Následující grafika názorně ukazuje, jak dramaticky kleslo procento řidičů, kteří v Mělnické ulici riskovali a nedodržovali předepsanou rychlost:

LEDEN

- 2024 (bez semaforu):

8,2 % (9 361 aut)

- 2026 (se semaforem):

0,5 % (833 aut)

- **Výsledek: Pokles přestupků o 94 %**

BŘEZEN

- 2024 (bez semaforu):

7,7 %

(11 170 aut)

Podrobná statistická data: 2024 versus 2026

Zatímco na jaře 2024 projíždělo Mělnickou ulicí běžně přes 10 tisíc hříšníků měsíčně, v roce 2026 se toto číslo i přes mnohem hustší provoz drží kolem hranice jednoho tisíce. Nejkritičtější měsícem roku 2024 byl březen, kdy rychlost překročilo rekordních **11 170 vozidel**. V březnu 2026 sice celkový provoz narostl na rekordních **340 296 vozidel**, ale počet přestupků klesl na **1 290**.

Sledovaný měsíc	Celkový provoz (2024)	Přestupky (2024)	Podíl (2024)	Celkový provoz (2026)	Přestupky (2026)	Podíl (2026)	Status semaforu
LEDEN	223 243	9 361	8,2 %	297 299	833	0,5 %	Aktivní v r. 2026
BŘEZEN	302 124	11 170	7,7 %	340 296	1 290	0,7 %	Aktivní v r. 2026
DUBEN	260 417	9 557	7,9 %	340 858	1 272	0,7 %	Aktivní v r. 2026

Proč systém funguje i pod velkým tlakem tranzitu?

Data jasně ukázala, že zpomalovací semafor neztrácí účinnost ani při extrémní dopravní špičce, kdy ulicí projede přes 11 tisíc aut denně.

Klasické informativní radary řidiče pouze upozorní, ale nemají přímý nástroj, jak je donutit zpomalit. Zpomalovací semafor v Líbeznici reaguje dynamicky: pokud auto překročí nastavený rychlostní limit 47 km/h, padne řidiči nekompromisní červená.

1. Okamžitý psychologický efekt: nikdo nechce dobrovolně zastavovat na červenou a ztrácet čas.

- 2026 (se semaforem):

0,7 %

(1 290 aut)

- **Výsledek: Pokles přestupků o 91 %**

DUBEN

- 2024 (bez semaforu):

7,9 %

(9 557 aut)

- 2026 (se semaforem):

0,7 %

(1 272 aut)

- **Výsledek: Pokles přestupků o 91 %**

2. Výchovný charakter: řidiči se rychle naučí, že plynulá jízda předepsanou rychlostí je pro ně nejrychlejší cestou skrz obec.

3. Zvýšení bezpečnosti pro chodce: Mělnická ulice trpí tranzitní dopravou, bezpečnější přecházení oceňují zejména místní obyvatelé.

I když zavedení podobných prvků občas naráží na nevoli části řidičů, kteří si stěžují na plynulost jízdy, tvrdá data z ledna 2026 jednoznačně dokazují, že bezpečnostní přínos pro obec Líbeznice je obrovský.

*Rudolf Sedláček
foto archiv OP*

HOJNÁ ÚČAST A KRÁSNÉ POČASÍ. LÍBEZNICKÉ BLUDIČKY SE JELY JIŽ PO JEDENÁCTÉ

Letošní ročník Líbeznických bludiček, který se konal v neděli 7. června, přilákal velký počet družstev a rodinných týmů – soutěžilo jich celkem třiatřicet. Vysoké účasti pomohlo – na rozdíl od předchozího ročníku – i téměř ideální počasí, kdy si cyklisté užívali slunce, příjemných teplot kolem 20 stupňů i dalekých výhledů.

Vyzkoušený formát orientačního závodu na kolech zůstal nezměněn, soutěžilo se na body získané projetím jednotlivých kontrol (celkem jich

bylo dvacet) během časového limitu čtyř hodin. Oproti předchozím ročníkům organizátoři připravili o něco více kontrolních bodů v blízkém okolí Líbez-

nic, což ocenila zejména rodinná družstva, tedy ti, kdo celý podnik neberou jako „tvrdý“ závod, ale spíše jako způsob, jak děti přitáhnout ke sportu a užít si hezký půlden s přáteli.

Z druhého, výkonnostního pohledu se letos našel jeden tým, a to v kategorii mužských dvojic, který dokázal v limitu objet všech dvacet kontrol. Ty nejvzdálenější letos organizátoři „zapíchlí“ u břehu Labe na okraji Jiřic, vedle známé tvrže ve Ctěnicích či ve vltavském údolí pod Klecany. Kompletní okruh vydal na 74 km. Celkem se 11. ročníku Líbeznických bludiček zúčastnilo 33 družstev, nejvíce v kategorii rodina/MDŽ (18). Smíšených dvojic (M/Ž) jelo osm, mužských dvojic pak šest. Zúčastnila se i jedna ženská dvojice. Vyhlášení nejlepších se konalo tradičně v Areálu zdraví u kavárny MěLiBeKaFe. Letošní novinkou, kterou mnozí účastníci kvitovali, byl stánek Cykloservisu Líbeznice, v němž si účastníci mohli nechat zkontrolovat a seřadit své bicykly.

Viť Štěpánek, foto -na-

KOLEM KOLEM LÍBEZNIC

V neděli 24. května se Libeznice, Sedlec, Bořanovice, Hovorčovice, Mírovice a Sluhy staly svědky 12. ročníku cyklistického závodu Kolem kolem Libeznic.

Bylo nádherné počasí, sluníčko svítilo od samého rána. Výborná nálada panovala už při samotné přípravě závodu a ještě větší radost přišla, když jsme zaregistrovali posledního cyklistu a zjistili, že letos přišel rekordní počet malých i velkých závodníků – závodilo 155 cyklistů. Utkali se na trase dlouhé 37 km, která vymetla spoustu známých i méně známých cest v okolí Libeznic, nebo na trase dlouhé 16 km, která vznikla zkrácením dlouhé trasy pod Beckovem a v Hovorčovicích. Třetí variantou byl závod pro rodinné týmy, které na kratší trase odpovídaly na otázky a plnily úkoly.

Z mužů na dlouhé trase byli nejrychlejšími **Jan Matoušek, Jan Kolář a Michal Rydval** s časy 1:10:31 – 1:10:37, z žen **Lenka Jiráňková, Šárka Pavlínová a Tereza Moravcová**. Vyhlásili jsme i nejrychlejší líbeznické závodníky, kterými byli **Dominik Pavol, Lukáš Kroupa a Tomáš Pechač jr.**

Krátká trasa byla svědkem souboje 12 singl závodníků a 10 týmů – dvojic. Nejrychlejší byli **Jakub Novotný, tým Libeznické rakety** a na elektrokole **Patrik Planeta**.

Závod rodinných týmů, které na trase plnily úkoly, dokončilo 17 rodin. Mezi nejlepší (kombinace rychlosti a úspěšnosti plnění úkolů, protože za chybně

odevzaný úkol se každému týmu přičítaly tři trestné minuty) letos patřily týmy **Ptáčci, Neztrat papír a Vimitili**.

V cíli na závodníky čekal účastnický balíček a po příjezdu všech vyhlásování jednotlivých kategorií. Všechny výsledky a fotografie jsou k dispozici na stránkách www.libeznickykolobeh.cz.

Krásnou službu nám poskytl Cykloservis Libeznice, kdy Lukáš Kraus se svým kolegou bezplatně zkontrolovali závodníkům kola.

ZÁVODU SE ZÚČASTNILI MUŽI, ŽENY, PÁRY, RODINY, TÝMY

Všichni si mohli prohlédnout vůz Toyota 4Runner, který přistavili Kateřina a Petr Váňovi a ve kterém letos absolvovali Dakar Rallye. Perrott Hill British School odměnila každého účastníka kšiltovkou a hrníčkem. Sponzorem závodu byl i tentokrát Red Bull.

Byla to bezva jízda a my vám všem děkujeme za podporu a sportovní chování. Budeme se těšit v červnu na Olympijském běhu, v září na Koloběhu, v listopadu na Fitness s Olgou Šípkovou a v prosinci na Vánočním večerním běhu a Soutěži o NEJ závin. Přijďte a my se budeme snažit, aby se vám každá akce líbila a byla pro vás příjemná. Děkujeme.

*Karel Jiránek
foto archiv koloběhu*

PŮLKULATÝ ROČNÍK LÍBEZNICKÉHO SPOLKOVÉHO PLESU SE VYDAŘIL, VYBRALO SE OPĚT VÍCE

Sobota 9. května se nesla ve znamení zpěvu, tance a dobročinnosti. Sportovní hala Na Chrupavce se opět stala dějištěm líbeznického spolkového benefičního plesu, tentokrát jeho 5. ročníku. Hudební skupina Artur zahrála k tanci i poslechu, večerem hosty provedl moderátor Braňo Polak a rekordní výtěžek z bohaté tomboly tradičně putoval do rukou předsedy charitativní organizace MDA Ride.

Hala se roztančila krátce po osmé večerní, tentokrát ale bohužel nebyli prvním párem na parketu Standa a Štěpánka Oliveriusovi. „Bohužel nás předběhli, mrzí nás to, hlavně Štěpánku,“ nechal se slyšet Standa. Ačkoliv nebyli první, rozhodně tancem strávili velkou část večera, stejně jako mnozí další z 222 návštěvníků. Tanec, který neustal do pozdních hodin, občas přerušilo pouze rozdávání tomboly.

Ani letos nezůstal výtěžek z tomboly pod loňskou latkou. Zatímco loni se vybralo úctyhodných 114 200 Kč, letos se částka vyšplhala až na 137 110 Kč. Tuto úžasnou sumu ale ještě navýšili dva z hostů, kteří se v momentě vyhlášení rozhodli, že společně dorovnají na celých 140 000 Kč. Předsedovi organizace MDA Ride, která pomáhá lidem postiženým svalovou dystrofií, Josefu „Kádovi“

Kadeřábkovi, předala šek hlavní organizátorka a předsedkyně zahrádkářů Anna Pavlasová. Práci spolků a ples samotný ocenil s nadšením také líbeznický starosta Jan Havlíček. A mezi spolky již nyní započala práce na přípravě plesu příštího, který se bude konat **8. května 2027**.

... TAK ZASE ZA ROK

Sponzory 5. ročníku spolkového benefičního plesu, kterým tímto moc děkujeme, byli: Obec Líbeznice, MŠ ProFamily, Tomáš Krysman – 1. FC Líbeznice, Zahradnictví Líbeznice, Vikisof plus, s. r. o., TOMAS ARSOV, AUTOPEPR, Nailspresso, Hair Area, Pivo-var Svijany, DELIKOMAT s. r. o., RED DOOR Steak

house, Gril Bar u Bubeníka, Jan Havlíček, Biu.tli, Jakub Štastný, Martin Tuček, Petr Poláček, Patrik Poláček, Stanislav Řápek – Triocolor, Restaurace Na Pekárně, Restaurace Aroma, Hasiči Líbeznice, BigMat Stavebniny Líbeznice, Pizzerie U Kouzelníka, Bistro Žlutá karta, Zoopark Zelčín, Wella, Petr Novák, Markéta Motlová, Stavebniny Srb, Vinotéka u zámku, Miroslava Cibulková, MŠ Líbeznice, Anna Pavlasová, BioRofi, Jana Šabatková, Andrea Podsklanová, Veronika Kosková, Miša a Petr Dvořákoví, Josef „Káďa“ Kadeřábek, Adéla Nováková, Lucie Krbcová, Bohouš Koutecký, Lenka Koutecká, Yveta Linhartová, Eliška Červená, Autobeky, s. r. o. – Bořanovice.

*Hanka Pavlasová
foto archiv spolky*

POHYBOVÉ ODPOLEDNE S ANDĚLKAMI 2026

aneb 17. května v 17 hodin 17 choreografií

V neděli 17. května 2026 se ve Sportovní hale Na Chrupavce v Líbeznících uskutečnilo čtvrté Pohybové odpoledne s Andělkami. Diváci si během programu užili pestrou přehlídku gymnastiky, rytmiky, scénického tance i sportovních choreografií, které během školního roku vznikaly na lekcích Andělek v Líbeznících a Bašti pod vedením Vlasty Gernerové.

Letošní program nabídl sedmáct různorodých vystoupení. Na pódiu se představily děti věkových kategorií od 3 do 10 let a jako speciální host i taneční skupina TANČÍME – Prostě své. Každá choreografie měla svůj vlastní styl, energii a atmosféru. Diváci mohli vidět například vystoupení „Princezny“, „Gym Star“, „Lovely“, „Sportu zdar!“ nebo práci se stuhami v choreografiích gymnastických skupin. Role moderátorky se opět zhostila Barbora Blehová, která do moderování tentokrát zapojila i některé účinkující, své bezprostřední dojmy totiž pár děvčátek sdílelo do mikrofonu rovnou po svém vystoupení.

MALÍ TANEČNÍCI VYTVOŘILI NEZAPOMENUTELNOU ATMOSFÉRU

Celé odpoledne se neslo v radostné a přátelské atmosféře. Všichni účinkující ukázali výsledky své péle a někteří velké zlepšení oproti minulým vystoupením.

Velkou odměnou pro všechny byl závěrečný potlesk, udílení originálních medailí a rozdávání dárečků. Po skončení programu následovalo společné focení, volná zábava a tančení dětí, rodičů a přátel Andělek.

Velké poděkování patří všem dětem, rodičům a dobrovolníkům, kteří pomohli s organizací celé akce. Obrovský dík míří za manželi Helebrantovými z Baště za to, že i letos zajistili audiovizuální zabezpečení celé akce na špičkové úrovni, které by nám mohla závidět jakákoli komerční akce v okolí, Prahu nevyjímaje.

Za vystoupení, jež bylo pro mnohé inspirativní, patří dík báječným ženám z otevřené taneční skupiny TANČÍME (IG + FB: pohyb.tanec.zabava), která se stále úspěšně rozrůstá o další nové členky, které sdílejí nejen lásku k tanci, ale i svobodu vyjádřit se pohybem. Letos jste předvedly parádní tři čísla! TANČÍME v Bašti, Čakovcích a Letňanech...

Originální kulisy vytvořily děti na kroužku výtvarka & tvoření Papercat.cz a v nově vzniklé skupince Modeláři Bašt.

Akci dokumentoval Dan Gerner z www.photostory.cz, těšíme se na novou dávku fotografií z vystoupení a děkujeme za skvělou památku na akci.

Obec Líbeznice na akci opět přispěla, moc děkujeme za laskavou podporu. Osmdesát vystupujících si představení moc užilo a velký sál plný lidí jásal nadšením.

*Hana David, Vlasta Gernerová
foto Daniel Gerner (photostory.cz)*

INTERCAMP LETOS V ČESKÉ REPUBLICE NA LETIŠTI RALSKO – HRADČANY

Intercamp je tradiční mezinárodní víkendové setkání skautů a skautek, které každoročně spojuje tisíce účastníků z celé Evropy. Tato výjimečná akce se koná vždy v období kolem května a června, přičemž hostitelská země se každý rok mění. Letos probíhala v České republice.

Ve dnech 22.–25. května se konal Intercamp, mezinárodní setkání skautů ve věku 12–17 let. Tradičně na něj přijíždějí skauti z mnoha zemí. Nejvíce účastníků bývá z Česka, Polska, Německa, Anglie a Nizozemska, nechybějí však ani skauti z Ameriky. V předchozích letech se Intercamp uskutečnil například v Nizozemsku, Francii, Německu nebo Polsku a skauti z Líbeznic měli tu čest zúčastnit se v posledních letech téměř všech ročníků.

Letošní Intercamp byl o to výjimečnější, že se konal v Česku, konkrétně v Ralsko – Hradčanech u Mimoně, kam větší část našeho střediska pravidelně jezdí na letní tábory. O to větší jsme měli radost, že se ho můžeme zúčastnit.

Líbeznická výprava ve složení 20 dětí a čtyř vedoucích se vydala směrem do Hradčan už ve čtvrté večer. Přespali jsme v již zmíněném tábořišti

a v pátek ráno jsme se vydali na samotné letiště, kde jsme si postavili stany. Pak se většina z nás pustila do snad nejoblíbenější aktivity na Intercampu – výměny šátků. Každý stát má svůj speciální šátek a někdy mají své vlastní šátky dokonce i jednotlivé oddíly, často vytvořené přímo pro tuto akci. Intercamp je proto jedinečnou příležitostí nějaký získat.

Samotný Intercamp sestává ze dvou hlavních aktivit. My jsme hned v sobotu po zahajovacím ceremoniálu začali s programem v mezinárodních skupinkách. Mohli jsme si vyzkoušet například filtrování vody pomocí PET lahve, trubkami napodobit koloběh vody v přírodě, rozhodovat se, co bychom dělali na opuštěném ostrově, nebo se zapojit do her zaměřených na spolupráci v mezinárodním týmu. Večer jsme pak mohli ochutnat dobroty na food festivalu. Mezi nejoblíbenější patřil český

guláš, polské pirohy, americké mac and cheese, hot dogy nebo palačinky.

V neděli nás čekal hike – túra po hradčanských lesích. Na výběr byly čtyři trasy o délce od 9 do 24 kilometrů a zároveň byla možnost spojit se s účastníky z jiných zemí. Cestou jsme měli čtyři kontrolní stanoviště, kde jsme si vyzkoušeli zajímavé aktivity, například resuscitaci na figuríně nebo hledání předmětů v lese pomocí dalekohledu. Odpoledne jsme se zašli vykoupat do rybníka hned vedle letiště.

Volný čas jsme kromě výměny šátků a navazování nových přátelství mohli trávit i dalšími aktivitami, které pro nás organizátoři připravili. Navštívit jsme mohli například skautské muzeum, přednášku leteckých skautů, program ve Skautském institutu nebo si potisknout tričko. Každý večer se navíc konaly koncerty, osvěžit jsme se mohli limonádou nebo zmrzlinou ve stáncích.

V pondělí ráno nás čekal úklid a balení. Poté následoval závěrečný ceremoniál plný poděkování lidem, bez kterých by Intercamp nebyl možný, a také předání vlajky pořadatelům příštího ročníku, který se bude konat v Belgii. Následoval rychlý přesun na zastávku a boj o místa v autobuse jedoucím směrem Praha-Střížkov.

Chtěli bychom poděkovat svým vedoucím za to, že opět proměnili účast na této akci ve skutečnost. Budeme se těšit na další ročníky a věříme, že se Intercampu zúčastníme i v budoucnu.

*Adéla Kadečková „Sedmikráska“
foto náhodný skautský bratr*

Naše skautská parta na oficiálním pódiu Intercampu před závěrečným ceremonielem

Společná fotografie členů našeho střediska po setkání všech skautů z Česka na Intercampu

PŘEDTÁBOROVÁ STMELOVACÍ VÝPRAVA DO TRUTNOVA

O víkendu 29.–31. května se vlčata a světlušky z oddílů Amazonky, Surikaty a Vlíčí důl spolu se svými vedoucími vydali na předtáborovou výpravu do skautské klubovny v Trutnově. Cesta začala na hlavní nádraží v Praze a pokračovala více než tříhodinovou jízdou vlakem, během níž se mohli nováčci napříč oddíly navzájem poznat nejen mezi sebou, ale i se staršími bratry a sestrami. Do samotné klubovny jsme pak dorazili okolo půl osmé, následovalo rozložení karimatek, snědení večere od maminek a poté kvíz „Poznej svého vedoucího“, během kterého se vlčata a světlušky mohli dozvědět zajímavosti, jejichž zjištění by jim jinak trvalo třeba i několik dalších let.

Téměř celá sobota se nesla v duchu „gigi akcí“, tedy zábavných krátkých stanovišť s úkoly jako přespávání mouky pomocí karet držných v puse, přenášení vody utěrkami, vymyšlení reklamy na nesmyslný výrobek nebo hraní her, které běžně hrajeme na schůzkách, například kombajnů či piškvopek. Odpoledne nás čekala talentová show „Vlčí dům má talent“ a poté krátký výlet na nedaleké náměstí zakončený zmrzlinou. Večer následoval ještě jeden krátký program, který měl tři části – skládání společné písničky, vymyšlení divadelního předsta-

vení a nakonec nácvik Shrekova tance, který se později bude hodit na táboře se stejným tématem. Celý den jsme pak zakončili diskotékou na oblíbené písničky, kde se nikdo nebál pořádně to rozjet.

TĚŠÍME SE NA PRÁZDNINY

V neděli ráno nás čekal už jen úklid, hraní dalších her a poté přesun na nedaleké nádraží. Cesta

domů pak byla rychlá, téměř každý si během ní alespoň na chvíli vyčerpáním zdřímá a na hlavním nádraží v Praze jsme se všichni rozloučili a vydali se domů po vlastní ose.

Děkujeme všem, kdo se výpravy zúčastnili, ať už účastníkům, nebo vedoucím, bez kterých by nebylo možné výpravu uspořádat.

*Adéla Kadečková „Sedmkráska“
a Hana Beranová „Kecka“
foto náhodný skautský bratr*

OKÉNKO PRO SENIORY

INSPIRACE PRO OBCE

Zástupci regionu MAS Nad Prahou navštívili dobré příklady z Kutnohorska

V prvních jarních dnech se zástupci obcí, organizací a místních podnikatelů z území MAS Nad Prahou vydali na dvou denní exkurzi do regionu v okolí Zruče nad Sázavou. Za obec Líbeznice se exkurze zúčastnil pan místostarosta Michal Doubrava.

Cílem exkurze bylo představit účastníkům zajímavé projekty a ukázat, jak mohou evropské prostředky pomáhat při rozvoji obcí, komunitního

života, školství, památek, zemědělství i místního podnikání.

Program byl velmi pestrý. Skupina navštívila například krásný zámek ve Zruči nad Sázavou, modernizované odborné učebny místní základní školy, Spolkový dům ve Zruči nad Sázavou, komunitní centrum a knihovnu v Bohdanečích nebo obec Opatovice I. Právě zde bylo dobře vidět, že i menší obec může promyšleně budovat místa, kde se lidé potkávají, pořádají se akce, fungují spolky a vzniká prostor pro aktivní život napříč generacemi. Důležitou součástí exkurze byly také návštěvy místních

podnikatelů a výrobců. Účastníci zavítali například do kavárny HELLAS, Pivovaru a šunkárny Bohdaneč, Mlékárny Agralka nebo na rodinnou Farmu Cihlář. Tato zastavení ukázala, že rozvoj venkova není jen o budovách a veřejných prostorech, ale také o lidech, kteří v místě podnikají, vyrábějí kvalitní produkty a přispívají k životu v regionu.

Velkým přínosem byla možnost mluvit přímo se starosty, podnikateli i zástupci místních akčních skupin. Sdíleli nejen to, co se povedlo, ale také praktické zkušenosti s přípravou projektů, jejich financováním, provozem a každodenním využíváním.

Právě tyto konkrétní postřehy jsou často nejcennější – pomáhají vyvarovat se chyb a přemýšlet o rozvoji obce tak, aby nové projekty opravdu sloužily lidem.

Exkurze přinesla mnoho nápadů a inspirace i pro náš region. Ukázala, že promyšlené investice do veřejného prostoru, škol, komunitního života, spolků i místních služeb mají smysl a mohou výrazně přispět ke kvalitě života obyvatel.

Exkurzi uspořádala MAS Nad Prahou ve spolupráci s Celostátní sítí pro venkov a MAS Lipa pro venkov.

Jana Hoňková, foto -na-

OBCNÍ KNIHOVNA

SICÍLIE BAROKNÍ

V pondělí 20. dubna proběhla v knihovně přednáška s názvem „Sicílie barokní“.

PhDr. Duňa Panenková, historička umění, nás provedla barokním příběhem Sicílie. V roce 1633 postihlo jihovýchod Sicílie obrovské zemětřesení, po kterém v roce 1669 následoval výbuch Etny, jak nás o tom v reportáži s obrázky informuje dílo *Theatrum Europaeum* nakladatele Meriana z Frankfurtu nad Mohanem. Obě přírodní katastrofy způsobily téměř úplné zničení zástavby na východním pobřeží ostrova.

Obnova tamních měst byla spojena s nečekaně velkou příležitostí pro architektky, kteří na ní pracovali více než sto let. Pod vedením Rossaria Gagliardiho získali

možnost rozvinout vysoce dekorativní princip radikálního či dynamického baroka. Zkušenosti a názory tohoto divadelního pojetí prostoru i fasád zasáhly celou Evropu včetně Království českého, a tak má tento zdánlivě vzdálený ostrov mnoho společného s barokní architekturou naší země.

Podle ohlasů návštěvníků byla vyprávění PhDr. Duni Panenkové poutavé a doufám, že se v příštím roce v Líbeznicích opět potkáme na podobně zajímavé přednášce.

AD, foto -ad-

JAK SE STĚHOVALA KNIHOVNA

Rozhodla jsem se napsat krátkou zprávu a popsat situaci tak, jak jsem ji prožívala na vlastní kůži.

Na začátku byla má zkušenost se stěhováním ryze klasická a běžná – z bytu po mnoha letech velké stěhování do domu. První zkušenost, dobrá stěhovací firma a dostatek času na všechno.

Po letech další zkušenost, tentokrát stěhování opačným směrem – z domu do malého bytu. To bych již nazvala totálním brutalismem, zejména když nejste zaničený vyznavač zenu a minimalismu. Když stěhování bylo za mnou, říkala jsem si, že to bylo opravdu na dřevě fyzicky i emocionálně a že už to nikdy, nikdy nechci zažít. Ano, mohla jsem tušit, že to bude stejné jako název kultovního filmu o agentovi britské tajné služby MI6 Jamesovi Bondovi: *Nikdy neříkej nikdy*.

Přemýšlím, jak nejlépe bych popsala stěhování knihovny, kde je v knihovním fondu 8 000 knih.

Už to mám, mladá generace to slovo přímo nadužívá! Epické, stěhování bylo epické...

Hlavní a nejdůležitější věcí nebyla překvapivě kniha či knihy, ale něco úplně obvykle neobvyklého. Krabice od banánů. Kdo vymyslel a zkonstruoval něco tak praktického? Za mne by měl určitě dostat nějakou obchodní či velkoobchodní cenu světového formátu. Nevím, jestli jste se někdy zamysleli nad praktičností banánových krabic, ale to je ten správný ekologický výrobek.

Přepraví se v něm banány, a pokud dostane ještě další šanci – slouží ke stěhování, k uskladnění čehokoli, a když nepotřebujete mít krabici uzavřenou,

máte rovnou dvě. A z knihovnického hlediska se do jedné banánové krabice vejde 50–60 knih (samozřejmě podle velikosti) a její nosnost je téměř nekořenčná.

Náš hlavní hrdina tohoto stěhování – banánové krabice – přepravil 75 % knih do skladu v Měšicích a knižní novinky, jak dospělácké, tak dětské, budou čtenářům k dispozici v náhradních prostorech knihovny. A teď kontrolní otázka: Kolik banánových krabic bylo na stěhování použito? Odpověď naleznete na straně 24.

Skončila jedna etapa líbeznické knihovny, která dlouhá léta vítala své čtenáře v levé části přízemí Martinovy 142. Na novou, další etapu knihovny si musíme počkat, až proběhne kompletní rekonstrukce bytového domu. Jedno ale mohu prozradit už teď – knihovna se bude nově nacházet v přízemí vpravo. A bude opravdu moc krásná.

Ani během rozsáhlé stavby nepřijdou líbezníci čtenáři zkrátka. Knihovna bude mít své zázemí dál a dospělí i dětská čtenářská budou mít stále z čeho vybírat. A pro žáky a studenty bude k dispozici tolik milovaná povinná četba.

Knihovna bude provizorně umístěna v 1. patře Domu služeb v Mělnické ulici 275, kde v přízemí sídlí pošta.

Otevřena je od 11. června v obvyklých časech. Od 1. července do 31. srpna bude jako vždy upravena prázdninová otevírací doba. Vše naleznete na webu knihovny v sekci Aktuality.

Těším se na setkání se svými stálými i budoucími čtenáři v nově upravené knihovně.

P. S.: Velké poděkování patří chlapcům z technických služeb za odstěhování, přemístování a přestěhování nejen knih, ale i nábytku a za celkovou pomoc se vším, co bylo potřeba.

Alexandra Dančová

PŘEDNÁŠKA O HEYDRICHIÁDĚ

K 81. výročí konce druhé světové války přijal pozvání do Líbeznic archivář hlavního města Prahy a historik Mgr. Vojtěch Šustek. Jeho přednáška zahrnovala dvě témata:

I. Operace Anthropoid, tedy akce československého zahraničního a domácího odboje proti válečnému zločinci Reinhardu Heydrichovi, obergruppenführerovi SS, šéfovi Hlavního úřadu říšského bezpečnosti v Berlíně a zastupujícímu říšskému protektorovi v tzv. protektorátu Čechy a Morava.

II. Teror rozpoutaný německou okupační mocí proti českému národu.

Vycházel přitom ze své monografie *Atentát na Heydricha a na následný teror proti Čechům* (Praha, 2025).

První část přednášky trvala dvě hodiny. Pan archivář posluchače detailně obeznámil s průběhem akce, která zahrnovala vyslání dvou vojáků, rtm. Josefa Gabčíka a rtm. Jana Kubiše, jako parašutistů do okupované vlasti, jejich první kroky

ve vlasti, jejich postupné navazování kontaktů s domácími odbojem, rizika kterým museli oba muži neustále čelit, jejich komplikovaná cesta vedoucí ke křižovatce v Líbni, kde 27. května 1942 na Heydricha úspěšně zaútočili. Následoval popis únikových cest obou parašutistů, jejich skrývání u vlasteneckých rodin až do příchodu do kostela sv. Cyrila a Metoděje. Stranou nezůstal ani převoz raněného Heydricha do nemocnice na Bulovce, včetně průběhu jeho operace a neúspěšného pokusu zachránit mu život. Podrobně se Mgr. Vojtěch Šustek věnoval reakcím špiček nacistického režimu v Berlíně i Praze, důmyslným pátracím opatřením, rafinované výhrůžné propagandě, spektakulárním represím i zradě parašutisty Karla Čurdy, jehož přičiněním se gestapo o úkrytu Kubiše, Gabčíka a dalších pěti parašutistů v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Resselově ulici dozvědělo. Pan archivář detailně popsal i poslední boj parašutistů ve výše uvedeném kostele 18. června 1942.

Vzhledem k tomu, že z časových důvodů již nebylo možné navázat se druhému tématu – teroru rozpoutanému Němci proti českému národu –, bylo s ohledem na značný zájem posluchačů dohodnuto pokračování přednášky v květnu 2027.

AD, foto -ad-

Z LÍBEZNICKÉ KRONIKY

LETOPISY OBCE LÍBEZNICE

LVI. Paměti Jiřího V. Paroubka

Jednoho dne večer přijelo 500 husarů do Měšic a ráno marširovali k Dáblícům; byli to insurgenti neb zemanové. Ti 14. července táhli zpět k Líbeznicům a na Mělník, kdež sobě komando zřídili. Dne 18. t. m. Přitřhlo 25 husarů k Ládví na recognici. Na druhý den přijelo zase 25 husarů k Ládví na recognici a odtud do Líbeznic k faře. Žádali na mně chleba a pivo, oficiři kávy

a vína. Dne 21. t. m. přitřhlo od Prahy 700 Francouzů na furáž; dosahovali nahoře k Březiněvsi a tu dole k Bořanovicům a až k mezím pakoměřickým. Ty viděl jsem z okna své fary. Bože, chraň takových více vidění, kdež všecko na polích šmahem sekali!

Dne 25. t. m. přišlo komando husarů král. k faře mé a tu jeden cornet jménem Radič, jednooký, chtěl mermo vyzpytovat, zdaž jsou tu byli Francouzi, a když mu lidé povídali, že ne, přijel k faře a ptal se mne a p. pátera Maxima ord. s. Augustini, který u mne zůstával, zdaž my o tom také nevíme. My jsme povídali, že ne. Voják láteřil, že tu žádný poctivý není, ani že žádného svědomí nemáme a že budem těžce se odpovídati před pánem bohem. Ale my jsme mu pravili, aby on je měl takové svědomí, že lehce projde, kdež jsme skutečně nic o Francouzích nevěděli.

Pokračování příště.

AD

Perrott Hill
BRITISH SCHOOL • PRAGUE

SVĚT SE MĚNÍ PŘIPRAVTE NA NĚJ SVÉ DĚTI

MEZINÁRODNÍ OSNOVY CAMBRIDGE,
ROZVOJ KRITICKÉHO MYŠLENÍ A
RESPEKTUJÍCÍ PŘÍSTUP. VYCHOVÁVÁME
SEBEVĚDOMÉ MLADÉ LIDI PŘIPRAVENÉ
USPĚT A STUDOVAT KDEKOLIV NA SVĚTĚ.

REZERVUJTE SI OSOBNÍ
PROHLÍDKU ŠKOLY

WWW.PERROTTHILLPRAGUE.CZ

+420-775-581-801

PRAHA 8 - KOBYLISY

Srdečně vás zveme na představení knihy

DOBROVOLNÝ HASIČ VĚZNĚM V TEREZÍNĚ

Hasičstvo v druhém odboji a paměti Josefa Procházky v
letech 1937-1945

Iveta Krpálková a Jan Karel

ve středu 9. září 2026 v 19:00

Žlutá skautská klubovna
Hala Na Chrupavce
Líbeznice

Dobrovolný hasič Josef Procházka
byl líbeznickým rodákem, kterého za
odbojovou činností věznili nacisté v Terezíně.

///Knihovna Líbeznice

VAŠE NEMOVITOST V DOBRÝCH RUKOU

S důvěrou a osobním přístupem

Profesionální realitní služby, na které se můžete spolehnout.

ODHAD NEMOVITOSTI ZDARMA
Nezávazně a bez poplatků

PRÁVNÍ SERVIS NA MÍRU
Kupní smlouvy a převody nemovitostí

BEZPEČNÁ ÚSCHOVA PENĚZ
Advokátní nebo bankovní úschova.

POMOC S FINANCOVÁNÍM
Hypotéka a financování na míru

VY SE O NIC NESTARÁTE
Vše vyřeším od A do Z

Mgr. Tereza Kubincová
REALITNÍ MAKLÉRKA

 774 445 547
 realitkatereza@gmail.com

Jsem místní realitní makléřka a žiji tady s Vámi.

Prodáváte nemovitost? Postarám se o celý proces prodeje od první schůzky až po předání klíčů.
Vy se o nic nestaráte. Zajistím profesionální prezentaci, právní servis, bezpečnou úschovu kupní ceny i financování pro kupujícího.

 ZAVOLEJTE MI JEŠTĚ DNES: 774 445 547 *Odhad Vaší nemovitosti ZDARMA*

**VRŽE? NEBRZDÍ?
NEŘADÍ? NEBO JEN
POTŘEBUJE SERVIS?**

Znáš ten pocit, kdy tvé kolo prostě není ve formě a ty nevíš co s ním?

Chceš jen sednout a jet?
Bez vrzání, nervů a špinavých rukou?

**NAPIŠ NÁM A TVÉ
KOLO BUDE JAKO NOVÉ**

 608 104 466

 K. H. Máchy 174, Libeznice 250 65

CENTRUM GYMNASTICKÝCH SPORTŮ HOVORČOVICE

- CVIČENÍ PRO
 - DĚTI OD 6 MĚSÍCŮ
 - DOSPĚLÉ
 - ŠKOLY
 - SPORTOVNÍ ODDÍLY
- PRAVIDELNÉ KURZY
 - GYMNASTIKA, PARKOUR, SKOKY NA TRAMPOLÍNĚ
 - RODIČE A DĚTI
- OSLAVY NAROZENIN
- OPEN GYM PRO VEŘEJNOST

PŘIHLAŠOVÁNÍ NA ŠKOLNÍ ROK 26/27 JE JIŽ OTEVŘENÉ!

 WWW.GYMNASTICKESPORTY.CZ

REZIDENCE ČAKOVICE

new
Váš nový domov
home

SEKYRA GROUP www.sekyragroup.cz

Realitní makléř č.1
v roce 2024 i 2025

v okrese
Praha - východ

Uvažujete o prodeji nebo pronájmu
 vaší nemovitosti?
 Chcete znát její skutečnou cenu?
 Neváhejte mě kontaktovat
 a domluvit si nezávaznou schůzku.

Daniel Skružný
604 999 909

**ODVOZ STARÉHO NÁBYTKU
 NA SKLÁDKU!**

vyklízíme: sklepy, byty, pozůstalosti, zahrady atd.
 Naložíme a odvezeme nepotřebné věci
 za rozumnou cenu.

STĚHOVÁNÍ
 Tel.: 773 484 056

**MŇÁGA
 A ŽĎORP**

3/7

**LETNÍ KINO
 NERATOVICE**

WWW.SPOLDUM.CZ

ZÁKLADNÍ ŠKOLA ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA LÍBEZNICE

75

vypisuje nábor do nového výtvarného oboru
MULTIMEDIÁLNÍ TVORBA V ZUŠ

NOVÉ STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ PRO ŽÁKY OD 10 LET

Otevíráme moderní obor zaměřený na propojení digitální technologie a umělecké tvorby. Rozvíjejte talent Vašich dětí v oblastech, které mají budoucnost.

HLAVNÍ PILÍŘE STUDIA:

- FOTOGRAFIE** – kompozice, práce se světlem a digitální postprodukce
- ANIMACE** – základy klasické i digitální animace a střihu videa
- GRAFICKÝ DESIGN** – vizuální komunikace, tvorba log a digitální ilustrace
- 3D TISK** – modelování a realizace vlastních prostorových objektů

Kapacita ateliéru je omezená. Těšíme se na budoucí mladé tvůrce.

Důležité termíny:
 30. 8. 2026 Slavnostní otevření nového multimediálního ateliéru v Měsíčkách
 1. 9. 2026 od 14:00 Talentové zkoušky

Registrace:
 Pro účast na talentových zkouškách je nutná předchozí registrace. Tezovanému prosím sdělit svůj kód a vyřídit příslušnou komunikaci.

RE MAX
Alfa

Jsem realitní makléřka.

+420 724 820 220
denisa.grigorik@re-max.cz

DENISA GRIGORIK

Spolupráce se mnou znamená
minimální starosti s prodejem pro Vás.

KUCHYNĚ A INTERIÉRY NA MÍRU

Navrhujeme, vyrábíme a realizujeme
kuchyně, vestavný nábytek
i kompletní interiéry rodinných
domů a bytů.

Od prvního návrhu až po montáž.

25 LET
ZKUŠENOSTÍ

VLASTNÍ
VÝROBA

3D
VIZUALIZACE

KOMPLETNÍ SERVIS
OD NÁVRHU PO MONTÁŽ

SHOWROOM BAŠŤ
Bašť 1088, Bašť

222 265 360

www.tninterier.cz

tninterier.cz

tn interier
Vyrábíme vlastní nábytek.

VAŠE PŘEDSTAVY.
NAŠE TVOŘENÍ.

*Přijďte kvůli chuti,
zůstaňte kvůli atmosféře.*

GRILL & GREENS
RESTAURANT

Grill & Greens Restaurant je moderní hotelová restaurace zaměřená na **kvalitní, čerstvé a chutné pokrmy**. Nabízíme speciality z grilu, a skvělá vegetariánská jídla. To vše doplněno stylovými specialitami inspirovanými světovou gastronomií.

Využijte extra slevu na konzumaci při první návštěvě.

S tímto kupónem máte slevu 20% na veškerou konzumaci.

Přijďte na oběd, večeři nebo vyzkoušet jedinečný brunch ve dnech 26. 7. a 30. 8. 2026 vždy od 11:30 do 15:00.

WE Hotel EXPO Prague

hned vedle výstaviště PVA Letňany
Beranových č. ev. 4

www.grillandgreens.cz

20% *zvýhodněná
cena při první
návštěvě*

KALENDÁŘ AKCÍ 2026

29. 8. Rozloučení s prázdninami – prostranství u zdravotnického střediska	29. 11. Adventní trhy – Sportovní hala Na Chrupavce
5. 9. Líbeznický koloběh – Areál zdraví	29. 11. Rozsvěcení stromu a koncert v kostele sv. Martina – Mírové náměstí
5. 9. Vinné slavnosti – Mírové náměstí	4. 12. Vánoční večerní běh – ZŠ a ZUŠ Líbeznice (Rondel)
12. 9. Líbeznické posvícení – prostranství Na Chrupavce	5. 12. Pekelná hasičárna – Hasičská zbrojnice
25. 9. 70 let ZŠ a 15 let ZUŠ Líbeznice – areál ZŠ a ZUŠ	19. 12. Vánoční turnaj v kopané – Sportovní hala Na Chrupavce
7. 11. Fitness s Olgou Šípkovou – Sportovní hala Na Chrupavce	24. 12. Setkání s punčem a rozdávání betlémského světla – Mírové náměstí

jsprävänä odpověď 100 kš